

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата. Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления плаща по 2 1/2 ст. на думата страници, а на публичните обявления по 1 ст. Обявленията се помѣстватъ по обикновено цѣноу. Писма не се приематъ и не се връщатъ, ако сж придружени съ пощенска марка.

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

ПОЗИВЪ

къмъ

СДРУЖЕНИТЪ И НЕСДРУЖЕНИ ЗЕМЛЕДЕЛЦИ

въ

Плъвенската околия.

Братя Земледѣлци!

Извѣстно е на всички ни, че българският земледѣлецъ въ единъ 24 годишенъ периодъ отъ своето освобождение, лъганъ и маменъ отъ различни партизани, прѣтоварванъ съ тежки данъци, разврашаванъ и събличанъ отъ всовъзможни адвокати и безбожни зеленичари, лихвари, достигна до просияшка торба и тояга. Виждаше вече той, че всичко на което бѣше господарь, едно по едно се изплъзва изъ ръцѣтъ му и прѣминава въ ръцѣтъ на зеленичара лихварь, бѣдѣщъ новъ чокоинъ и ненамирайки вече бедний и беззащитенъ земледѣлецъ никаква гаранция, нито въ една отъ съществующитѣ въ страната ни кокалановски партии, намисли и рѣши самъ да си помогне чрѣзъ сдружаването въ единъ общъ български земледѣлски съюзъ. И започна се това сдружаване у насъ и повѣдохме ний, сдруженитѣ земледѣлци оная доблестна и отчаяна борба противъ насилнишкото и разсишншко радославоу правителство, което чрѣзъ въвеждането на закона за десятъка бѣ си турило за задача чрѣзъ двойния той данъкъ, да ограби и оголи немилостиво и окончателно земледѣлца. И, макаръ и слабо още организувани тогава, ний чрѣзъ нашия мощенъ гласъ на митингитѣ, успѣхме да съборимъ това тираническо правителство, което въ своето заблуждение, че се гаси туй, що не гасне, дървна та изстрѣли и посѣче въ Тръстеникъ, Шабла, Дурантъ-Кулакъ и другадѣ съ десетки земледѣлци, повали ги въ черния гробъ, покри въ трауръ и остави безъ подпора стари и немощни родители, сума жени, вдовици и дѣца сирачета. И, оповорено и окървавено съ братска кръвъ, падна прѣдъ народний напоръ туй насилнишко правителство, а наедно съ него зграмоляса се и омерзения законъ за десятъка.

Господа Земледѣлци!

Земледѣлската народна организация, която въ едно кѣсо врѣме води упорно тая борба и даде въ Народното Събрание 20 души народни прѣдставители, всели страхъ и трепетъ въ кокалановскитѣ наши партии, и всички тѣ се заловиха да работятъ противъ туй народно здружаване. И отначало тайно, а днесъ вече явно и открито, както чрѣзъ свойтѣ вѣстници, така и чрѣзъ свойтѣ партизани по градове и

села, виждаме ний тия партии да хулятъ и ругаятъ земледѣлската организация. Навсякъдѣ ще ги чуете да казватъ тия партизани, че земледѣлското движение било работа само на десятъка, че днесъ то се било вече разкапало, като потвърждение на това посочватъ, че нѣколцина народни прѣдставители отъ земледѣлската група на чело съ Н. Кормановъ сж станали измѣнници, разпрѣснали се по тая или оная партия и не сж дѣйствували по всички въпроси съгласно съ останалата частъ отъ групата, която, макаръ и намалена съ тия измѣнници, се държа въ сѣбранието самостоятелно и се бори добръ въ защита на народнитѣ ни интереси.

Братя Земледѣлци!

Ако нѣкой отъ народнитѣ прѣдставители отъ тая група сж измѣнили въ нѣщо, то отъ това не може да се заключаватъ, че организацията се е разпаднала, защото земледѣлското движение не е дѣло на единични личности, не е рожба на десятъка (защото и прѣдъ имаше десятъкъ), а е рожба на врѣмето и е дѣло на българския земледѣлецъ, на българския народъ.

Земледѣлското движение е огънь неугасимъ, то живѣе и ще да живѣе.

Ето навсякъдѣ изъ цѣла България се образуватъ нови дружби, старитѣ се прѣустройватъ, навредъ млади сили подемаатъ борбата, въ допълнителнитѣ избори на 7-й Октомврий земледѣлската организация взема най живо участие съ самостоятелни листи, та да подсили истинскитѣ народни борци въ камарата, а на 12, 13 14 Октомврий т. г. въ ст. София ще се състои III земледѣлски конгресъ.

Господа Земледѣлци!

Този III земледѣлски конгресъ е съдбоносенъ за земледѣлското движение: въ него за прѣвъ пѣтъ български сдруженъ земледѣлецъ, маменъ и лъганъ до сега толкова пѣти, ще да послуша отчета на народнитѣ прѣдставители отъ съюза, и ако наистина нѣкой отъ тѣхъ, слѣдъ една похвална борба лани, сж имали дързостъ тая година да забравятъ свойтѣ длъжности и обѣщания и да се подгаврятъ и тѣ съ тѣглото и мощта народна, конгреса ще отдаде всѣкому заслуженото и движението ще да трѣгне по-спокойно и по-добро въ своя народоспасителенъ пѣтъ.

Братя Земледѣлци!

Вий, които отъ двѣ години насамъ задружно вземате живо участие въ борбата и вий, които стояхте, вий, които прѣстѣпиха мълчакъ и вий, които въ

редъ митинги спомогнахте за по-скорошното сгромолясане на единъ безбоженъ десятъкъ: никой отъ васъ не ще остане безучастенъ и днесъ прѣдъ тоя всенароденъ кипѣжъ, а се заловете на работа, прѣустройте дружбитѣ си, каждѣто ги виждате че сж слаби и поставени на партизанска основа, тамъ каждѣто нѣма до сега основани, основатѣ нови дружби и всѣка дружба да избере съ време свой делегатъ който не премено да се намѣри за 11 Октомврий въ ст. София.

Стари хора съ добри сърдѣца и вий младежи, учители, свещеници и всички искрени родолюбци! Вий които живѣте най-близо до тоя народъ; вий, които ежедневно пиете отъ горчивата чаша на живота, отъ която и той пие; вий които познавате най отъ оливо голотията, немотията, мизерията въ която тѣне този нещастенъ народъ; вий които ви боли сърдцето прѣдъ черно-то тегло народно и ви копнѣе душата за единъ по братски животъ, за едно по свѣтло народно бѣдѣще; не спирайте нито за минута малодушно въ борбата! Напрѣдъ съ твърди крачки, всинца на дружна работа! Упѣхѣте по малкиѣ ваши братя, положете всичкото си старание да се подсили земледѣлската организация да се сдружи народа, да се спаси България!

Свѣдения върху земледѣлското образование въ нѣкой европейски държави.

Въ послѣдно врѣме въ насъ почна много да се говори за земледѣлското образование. Едни подържатъ, че за да може и нашата страна да напрѣдне въ земледѣлско отношение, трѣбва да се подготви населението чрѣзъ училището, когато други не даватъ толкъсъ голѣмо значение на училищата и вѣрватъ, че икономическитѣ условия сами ще подготвятъ населението къмъ модерното земледѣлие. За да може читателя да си състави самъ едно понятие за значението на земледѣлското образование при днешнитѣ условия, не е безинтересно да дадемъ тукъ нѣкой свѣдения върху земледѣлското образование въ нѣкой отъ по напрѣднатитѣ западно-европейски държави.

Холандия. Въ тази страна земледѣлското образование започна да се разпространява едвамъ въ ново врѣме. Още отъ началото на миналото столѣтие сж правени опити за откриване курсове по земледѣлието при университетитѣ въ Groningen, Leyden и Utricht, но въ 1870 год. тѣ сж били закрити, поради недобритѣ резултати, които сж дали. Подобенъ опитъ е направенъ съ

срѣдни училища въ Warfum (1870 г.) и Wageningen (1872 г.), но и тукъ нищо не било постигнато.

Прѣвъ 1876 год. държавата е устроила едно землед. училище, което се е задържало и по настоящемъ има 4 отдѣла. Забѣлжително е, че училището слабо се е посѣщавало отъ синоветѣ на селянитѣ. Една причина за това е, че Холандския селянинъ нѣма много земя. Спорѣдъ статистиката прѣвъ 1897 г. имало е въ Холандия: 96309 стопани и 72702 арендатори.

Холандския селянинъ е простъ и не иска да знае за земледѣлска наука. Едвамъ прѣди нѣколко години, благодарение на кривата, тѣ почнаха да се свѣстватъ и да напрѣдватъ.

Прѣвъ 1886 г. правителството е назначило една анкета, която е трѣбвала да изучи добръ положението на земледѣлието и да покаже най цѣлѣсообразнитѣ мѣрки за неговото подобрене. Анкетната комисиия е изпълнила своята задача; тя е посочила пѣтя по които трѣбва да се върви. Устроентъ е департаментъ за земледѣлието при министерството на вътрѣшнитѣ дѣла и отъ тогава се е започнало да се работи както трѣбва за подобрене на земледѣлието.

Първата работа е била реорганизиранието на земледѣлското учение. Училището въ Wageningen прѣвъ 1896 г. е било реорганизирано и е направено като центръ на земледѣлския прогресъ. То е трѣбвало да служи и за подготвянето на персонала за другитѣ училища. Слѣдъ това създадени сж биле държавни зимни землед. училища и зимни курсове.

Въ Холандия за сега има 6 зимни землед. училища. На чело на всѣко едно отъ тѣзи училища стои *Държавния агрономъ* въ окръга. (Тѣзи агрономи управляватъ и надзираватъ опитнитѣ полета; тѣ сж длъжни да четатъ уроци на селскитѣ учители, които искатъ да прѣподаватъ земледѣлие и да инспектиратъ зимнитѣ земледѣлски курсове, субвенционирани отъ държавата). Той има за помощникъ единъ учител по земледѣлието и единъ по скотовѣдството. Уроцитѣ по Физика и Химия се прѣподаватъ отъ нѣкой учител отъ другитѣ училища. Всичкитѣ разходи по тѣзи училища сж за сметка на държавата.

Ученицитѣ, които постѣпватъ въ тѣзи училища трѣбва да сж на 16 години и да иматъ земледѣлска практика. Курса е 2 год. и трае само отъ Октомврий до м. Мартъ. Училищата сж по вече теоретически, придружено съ опити, демонстраций и екскурзии.

Пръв 1899/1900 год. е имало въ тѣзи училища 156 ученика.

Освѣнъ землед. зимни училища има и *овощарски*; тѣ сж организирани на сжщитѣ начала, както и първитѣ, само че при тѣхъ се приематъ всѣки 2 години нови ученици, та всѣка година има по единъ класъ. За сега има 4 такива училища.

Земледѣлскитѣ курсове по земледѣлие и градинарство, отъ които за сега има 126 сж по просто организирани отъ зимнитѣ училища. Тѣ сж повече частни и получаватъ субсидий отъ държавата. Курса при тѣхъ трае двѣ зими, вечерно врѣме отъ 7—10 часа всѣки денъ. Ученици се приематъ всѣки двѣ години, значе всѣки курсъ има само по единъ класъ. Материала, който се прѣподава на земледѣлцитѣ е тѣй нагоденъ, че напълно отговаря на изискванията имъ. Ученицитѣ трѣбва да сж най малко на 15 год. възраст. Учението е безплатно. Въ всѣки курсъ се приематъ 10—20 ученика, които по рано трѣбва да сж свършили първоначалния курсъ на народното училище; въ много мѣста и родителитѣ на ученицитѣ посѣщаватъ тѣзи курсове. Понеже учителитѣ на курсоветѣ се добръ възнаграждаватъ, то и много народни учители, които сж посещавали землед. курсове и сж добили право на прѣподаватели по земледѣлието се нагърбватъ съ тази работа покрай учителствуванието имъ въ селата. (Учителитѣ се обучаватъ отъ държавнитѣ агрономи или отъ завѣд. изпитателната землед. станция).

Освѣнъ тѣзи училища въ Холандия има едно млѣкарско, едно градинарско и едно горско училище, които сж частни и получаватъ държавни помощи.

Швейцария. Тукъ съ най голѣма популярностъ се ползватъ *практическитѣ земледѣлски училища*, а така сжщо и практическитѣ школи по сиренарство, винарство и др., като напълно отговаряючи на изискванията на земледѣлцитѣ—селани. Въ тѣзи училища ученицитѣ извършватъ всѣки практически работи: училището прѣдтсавлява едно хазайство, а ученицитѣ сж неговии работници. Ученицитѣ при работа се дѣлятъ на двѣ смѣни: едната смѣна работи до обѣдъ, а другата учи, а подиръ обѣдъ е обратното. По този начинъ ученицитѣ се учатъ да стопанствуватъ и заради това тѣ винаги щомъ се върнатъ при бацитѣ си ставатъ стопани.

Общи землед. училища отъ този родъ въ Швейцария има три: 1) При Цюрихъ въ Striakhof, при Бернъ въ Rütli и при Невшателъ въ Cernier. Тѣзи училища се считатъ срѣдни, но въ тѣхъ курса на учението продължава 2 години. Приемателния ценъз е IV класъ, но това не се изпълнява; приематъ се ученици и съ първоначалното образование щомъ издържатъ единъ установенъ екзамъ.

Числото на прѣподавателитѣ въ едно подобно училище е отъ 10—12 души. Въ *Сернѣ* напр. прѣдметитѣ сж разпрѣдѣлени така: директора прѣподава: земледѣлие и земледѣлска икономия, неговия помощникъ: Физика, Химия и Ботаника; мѣстния ветеринаренъ лѣкаръ — Зоология, Зоотехния и Бактериология; лѣсничей: Лѣсовѣдство; свѣщеника—Пчеларство; единъ отъ учителитѣ отъ IV класното училище: Математика, а други: Француски языкъ, История и География; книговодителя на училището — Книговодство; градинаря лѣтъ завѣжда градината, а зимѣ чете уроци по Овощарство и Градинарство. Освѣнъ тѣзи прѣподаватели има учителъ и по занаятитѣ: желѣзарство, столарство и пр.; единъ надзирателъ и три помощници при фермата (бивши ученици).

Ученицитѣ се явяватъ и като практиканти, а като сжщи работници; тѣ сж

дѣлжни всичко да вършатъ, даже да чистятъ стаятѣ си, да метатъ, да кърмятъ добитѣка, да доятъ кравитѣ, да правятъ масло, да изнасятъ торъ и даже да си печатъ сами хлѣбъ. При фермата въ *Сернѣ* не се държатъ въобще никакви работници. Распрѣдѣлението на врѣмето лѣтно врѣме е слѣдующето: ставане въ 4½ часа до 5 приготвление за работа, I урокъ отъ 6—7 часа; отъ 7—7½ закуска, послѣ 4 часа уроци или работа. Въ 11½ часа е обѣда и до 1 часа почивка. До 4 часа работа; въ 4 часа малка почивка отъ ½ часъ и малка закуска; въ 7 часа вечеря. Отъ 7½ — 8½ ч. вечерта още единъ урокъ и слѣдъ това спане.

Въ *Сернѣ* има 28 ученика. Числото не се увеличава, защото иначе не биха могли ученицитѣ добръ да се занимаватъ. Кандидати се явяватъ твърдѣ много. Въ другитѣ двѣ училища нѣма ограничения, въ тѣхъ се приематъ повече ученици, даже до 60. Овършишитѣ тѣзи училища иматъ право да постѣпватъ въ политехниката, за да слѣдватъ въ више земледѣлие.

Понеже практическитѣ училища не сж пригодни за всѣки и сж сжщи, въ Швейцария сж създадени другъ типъ — *зимни земледѣлски училища*. Тѣзи училища нѣматъ ферми, а ученицитѣ се практикуватъ при бацитѣ си. Теоретическото прѣподаване продължава 2 зими. Такива училища има въ: Лозана, Фрайбургъ, Брупъ и Зурвее.

Програмата имъ е доста обширна така напр. въ Фрайбургъ се прѣподава: Француски языкъ, Аритметика, Физика, Химия, Ботаника, Зоология, Геология, Метеорология, Геодезия, Почвевѣдство, Обща култура, Градинарство, Лѣсовѣдство, Скотовѣдство, болѣсти на животнитѣ, Пчеларство, Технология на млѣкото, Механика, земледѣл. машини, Архитектура, Землед. Икономия, Законвѣдение и Книговодство. На втората зима повечето отъ прѣдметитѣ се продължаватъ, но присѣдиняватъ се и нѣкой нови. *Въобще може да се каже, че теорията въ тѣзи училища е много усилена.*

Понеже лѣтно врѣме персонала би билъ свободенъ, то ето защо обикновено зимнитѣ землед. училища не се устройватъ отдѣлно, а съвмѣстно съ учреждения, които изискватъ лѣтна работа; така напр. въ Лозана зимното училище е частъ отъ Institut agricole, централното агрономическо учреждение въ кантона Vaud, което е изпитателна станция.

Освѣнъ горнитѣ училища въ Швейцария има и специални: сиренарски въ: Фрейбургъ, Мудена и Рюти, овощарски въ: Женева, Невшателъ и Вегенсвилъ, каждѣто училището е комбинирано съ изпитателната станция.

Мислинъ.

Службацитѣ като спомощници за економический напредѣкъ.

(Продължено отъ брой 3).

д. Сега прѣминаваме къмъ четвъртата и послѣдняя точка, т. е. къмъ *осигоряване на имотитѣ и произведенията отъ човѣшкитѣ похищения*. Обаче, бихме се смятали за щастливи, ако върху тази точка можеме да обрнемъ вниманието не само на общинаритѣ, за които най главно пишемъ настоящето, но и на правителството, и на законодателитѣ, и на интелигенцията — или въобще цѣлий български народъ. Размѣритѣ, които заематъ тѣзи похищения, тѣзи кражби и опустошения отъ денъ на денъ показватъ все по застрашителенъ характеръ. И ний сме увѣрени, че нѣма да прѣувеличимъ, ако кажемъ, че този печаленъ фактъ е единъ отъ главнитѣ фактори за неуспѣха, както на земледѣлието и клоноветѣ му, тѣй и на всѣки полезни начинания. И дѣйствиелно, кой би билъ този дървостеникъ,

койго ще прѣдприеме нѣкоя стопанствена реформа, когато вижда, че и това, което го има и въ най затѣтената колиба не остава непохитнато? Кой би прѣдприелъ да прави нѣкой нововвѣдѣния, когато е сигуренъ за тѣхната несигурност? Кой би хвърлилъ капиталитѣ си въ извѣстно прѣдприятие, когато съзира, че между множеството прѣчки, първата и най главна е неговата несигурностъ отъ хорскитѣ злоупотребления?

Да, нито търговецътъ, нито индустриалецътъ, нито производителъ смѣятъ да дадѣтъ просторъ на своята прѣдприемателска дѣйностъ. Всѣкой тихо се потайва въ своята тѣсна и задушлива черупка и, вмѣсто да гледа да разшири нейния обемъ, той устрѣдно и страховливо наднича вънъ въ простора, зашеметява се отъ задушливата атмосфера, изгубва всѣкакъвъ куражъ, прѣзира всѣкакви поучения и насърчения и цѣлъ потъналъ въ отчаяние се повръща на сжщото си мѣсто, като бди само да запази поне това, което е оставено отъ бащи, дѣди и прѣдѣди.

Най жалкото е, че този пълентъ развѣтъ, който кражбитѣ въ наше врѣме достигнаха, не се ограничава само въ тази простодушна масса, дѣто чувствата замъгляватъ разума; и дѣто стратитѣ направляватъ волята; но, той лека полска обхваща и онзи общественъ слой, който се смяташе за сѣятелъ на морала, пионеръ на просвѣтата и ръководителъ на народнитѣ сѣдбини. А това е и най печалното! Наистина, този порокъ има тѣсна връзка съ нашето минало и интимно приятелство съ стѣпента отъ културното ни развитие, но това ни най малко не трѣбва да ни утѣшава. Другъ щѣше да бѣде въпроса, ако този порокъ намиращъ приемъ само въ обятията на простолуднето; тогазъ всѣко бихме отдали на онази кървава епоха, прѣвъ която буйствата, кражбитѣ и убийствата се смѣтаха за дѣло неизбежно, за цѣлъ на патриотизма и за лавровъ вѣнецъ на героизма. Опасното въ случая е, че сжщия този порокъ, прѣсеянъ прѣвъ дърмона на първоначалното училище, прѣвъ решето на срѣдното, па даже и прѣвъ ситото на визшето, си запазва първобитния характеръ. Нѣщо по вече даже, — снабденъ до извѣстна стѣпенъ носителя му съ проворлива способностъ, той добива нѣкакъ ловкостъ въ дѣйствиата, прѣкритостъ въ постѣпкитѣ и колосалностъ въ дѣлата си. Впрочемъ каквото влияние и да има природний законъ за наслѣдственостъ, пакъ ни не ласкае обстоителството, че единъ денъ училищата ще бѣдатъ въ положение свършено да го искоренятъ. Още повече обаятелнитѣ струни на песимизма въ това отношение ни завладяватъ, като наблюдаваме настоящата обстановка на училищата и процеса, който става въ областта на общественоекономическитѣ явления. Изглежда, че нѣкакъ училищата отстѣпватъ прѣдъ напора на тази еволюция, прѣдъ този зараждающъ се общественъ класицизмъ; че съвѣстъта се прѣгъва прѣдъ натиска на празний стомахъ и, че нравственитѣ начала се губятъ прѣдъ жестокоститѣ на мизерията.

Ето защо ний пакъ се обръщаме къмъ непокарената частъ отъ народа, тоже и къмъ нейната сжотѣтствующа водителка — сжщинската интелигенция, която високо цѣни интереситѣ отечествени и ги канимъ за задружна дѣятелностъ; канимъ ги за работа, канимъ ги за борба. Нека изоставимъ тази индиферентностъ къмъ общественитѣ работи, нека замѣнимъ тази отекчителна пасивностъ съ нѣщо по трезвено, съ нѣщо по активно. Нека поне врѣмено се освободимъ отъ тѣзи суетни мечтания, които ни хранятъ само съ едни голеи надежди и, които неводно ни от-

клоняватъ отъ сжщинската борба. Интереситѣ на отечеството, интереситѣ на народа ни воятъ къмъ тази борба. На насъ прѣдстои да отдѣлимъ житото отъ плѣвела, да ограничимъ похожденията на паразититѣ, да прѣмахнемъ източникътъ имъ, а паралелно съ това — да извадимъ възпитателнитѣ завѣдения отъ този хаосъ, отъ тази тина, въ която сж потънали.

Строги закони спрямо похитители, истински възпитателни заведѣния спрямо младитѣ поколѣния и здрава самоотвержена борба противъ бѣдствията народни, — ето девизътъ на бѣдщитѣ дѣйци. Но, както казахме и по първо, прѣди да се издигнатъ тѣзи дѣйци на това желаемо становище, ще трѣбва купъ прѣчки да се прѣдолѣятъ. Първо и първо трѣбва да се обезоржжатъ всѣки реакционери, които се движатъ на политическата арена; ама за да стане това обезоржжаване, тави окопация на опаснитѣ елементи, трѣбва да се сжкса прѣди всѣко нишката, която ги съединява съ народа. А това именно прѣдставлява мѣхотията. Тукъ нѣмаме работа съ нѣкакъвъ минералъ или организъмъ, на когото по скоршното отстранение ще зависи отъ съвършенството на инструментитѣ, отъ развитието на тѣхниката; а именно борба съ простодушието, борба съ невѣжеството, дѣто има нужда отъ прѣдвидливостъ въ начинанията, прѣдпазливостъ въ постѣпкитѣ и сериозно пиание въ дѣлата. Така щото, първото и най главно условие за подеманieto на тази борба е нашето прѣдварително въоръжаване, — въоръжаване съ знания, съ моралъ, съ характеръ, съ воля и най послѣ въоръжение чрѣвъ сдружаване. Ето припачитѣ за бѣдщата борба.

Нека сега прѣкъснемъ бесѣдата си съ любимата ни интелгенция, като разбира се, просимъ и нуждното извинение за това и се поразговоримъ пакъ съ общинаритѣ по този въпросъ. Обстоителството, което ни накара да се отклонимъ тѣй далеко въ разговора си е важността на третирующия въпросъ. Това отклонение бѣ неизбежно, понеже деталното проучвание на този въпросъ и неговото правилно разрѣшение не зависи само отъ общинаритѣ, на които ролата въ това отношение, както ще видимъ, е доста ограничена; изисква се, слѣдователно, и пълното съдѣйствие на правителството, а най вече това на интелигенцията. Впрочемъ, ний ще размѣнимъ още нѣкоя дума и друга съ тази интелгенция по тѣзи работи, но когато му дойде редътъ; а сега нека да видимъ какво могатъ да направятъ общинаритѣ за ограничението на тѣзи кражби.

Прѣди двѣ години се създаде законъ по овощарството, съ който се гонеше сжщата цѣль — да се осигорятъ овощнитѣ дрѣвчета отъ хищнитѣ двукраки животни и съ това да се подпомогне развитието на овощарството въ страната. Съ него се задѣлжаваше общината да заплати стойността на отсѣченото дървче, въ слувай че виновника не се открие. Обаче, както всѣки законъ у насъ, често пакти оставатъ безплодни, така и съ този стана, и него го постигна сжщата участъ. Законътъ се създаде отъ министерството на търговията и земледѣлието, а неговото прилагане, както и трѣбваше, се възложи на м-вото на вътрѣшнитѣ дѣла. Това послѣдното, понеже е прѣтрупано съ извънредно много работи — да образва бюра, да охранява съпартизанитѣ си, да прѣслѣдва немирнитѣ елементи, да прави кървави избори и т. н. — изостави закона, както всѣки други сериозни работи, на произвола на сѣдбата. Прапливитѣ селски канцеларий му направиха нуждната услуга, като го поставиха въ вѣчно-безпорядъчнитѣ си архиви и услужливитѣ

пълхове усърдно развиваха със него овощарството между винарските стъпки от вѣрстия. От друга страна отмиштителните партизани намѣриха друг изходъ на своето прѣсѣгнати пориви. Шо гений на прѣстѣпника крои, умѣтъ и на най дълбоко мислителния законодатель не може да прѣдвиди. Прѣстѣпникътъ вмѣсто да се стрѣснатъ, тѣ измѣниха своите начини за дѣйствиe; вмѣсто да осичатъ овошките и лозята, тѣ имъ ограбватъ плодoветѣ, или ги нараняватъ тъй искусно, щото притежателя имъ да не може съ време да ги забѣлѣжи и тѣ изсхвватъ, безъ обаче да се отгадае причината на това; или пъкъ правятъ вѣрба върху онѣзи земни произведения, които ги незасага подобенъ законъ, като напр.—изсичането на кукуруза, оронването на снопитѣ и пр.

Като се има въ прѣдъ видъ, че лозята отъ година на година се опичожаватъ отъ филосерата и, че въстановяването имъ ще е съпроводено съ по вечеко разходъ, тѣзи кражби, безъ съмнѣние, ще взематъ и по широки размѣри—не ще бѣде злѣ, ако се създадатъ и по строги закони. А на общинарѣтъ прѣдстои да популяризиратъ тѣзи закони между населението, да ги улесняватъ въ изпълнението на загубитѣ и да прѣслѣдватъ строго прѣстѣпникѣтъ.

А за да не страдатъ често интереситѣ на общината, би било добръ, ако тѣзи обичай въ лозарскитѣ и овощарски села, щото лозята и овошникѣтъ градини, слѣдъ събирането на плодoветѣ, да се правятъ на пасища, се прѣмахнатъ. Отъ това ще бѣде двойка ползата: първо, не ще иматъ възможностъ пастиратѣ да влизатъ въ тѣхъ, а отъ това, ще бѣдатъ спасени хиляди овошци отъ ударитѣ имъ; тъй сѣщо ще се попрѣчи и на лакомитѣ кози да обѣлватъ всеко изпрѣчено на пѣтътъ имъ дървче и второ, ще се спести на пролѣтъта доста рѣченъ трудъ, щомъ земята не е набита. Тѣзи повозведѣния трѣбва да се направятъ особено въ онѣви центровете, дѣто нѣма осѣждностъ отъ пасища. — Ще слѣдва.

А. Ст. Стамб.

На в. „Съзнание“.

Дължни сме да констатираме единъ печаленъ фактъ, че учителскиятъ сѣюзъ съ време още, вмѣсто да разслѣдва съ спокойствие и обективно всичко което се носи до земеделската организация, е гледалъ винаги прѣвъ едно пълно було, като не е пропускалъ и никой пѣтъ случая да поухапи и тия, които ръководятъ днесъ земледѣлскиятъ сѣюзъ.

Ние още съ време усъдихме постѣпката на ония, които водятъ учителскиятъ сѣюзъ за това имъ повѣдение, но не бѣхме чути. Хората около „Съзнание“ не можеха да разбератъ, че такова едно повѣдение ще донесе резултати не толкова ползѣни за самитѣ учители, интереситѣ на които тѣ божемъ прѣдставляватъ и пазятъ. Ние незнаемъ дали е известно на комитета на учителскиятъ сѣюзъ, но ние ще имъ обидимъ, че на много мѣста особено тамъ гдѣто има земеделски дружби, не всеждѣ, разбира се, учителитѣ, за голѣмо съжаление, и не по наша вина, а по вина на ония които стоятъ на чело на учит. сѣюзъ, не се радва на особена симпатия, а една опасна хладнина съществува между тѣхъ и населението. Може да има и много други причини, но фактъ е, това говорятъ и свѣдѣнията, които имаме, че повѣдението на органа на учителскиятъ сѣюзъ, е много направилъ въ това отношение. Ние нѣма да се мѣчимъ да увѣряваме въ това хората около „Съзнание“, тѣ скоро ще се увѣрятъ сами въ тази истина, за която никой не би трѣбвало да се радва.

Последний брой на „Съзнание“ е далъ мѣсто на една нова статия отъ нѣкое ново и никому неизвестно свѣтило Ал. Недѣлкова, съ сжната тенденция и гледище за земеделската организация, каквито сѣ били всичкитѣ помѣстѣни до сега въ сѣщия вѣстникъ. Този братъ слѣдъ като расправя какво е било миналото и държанието на земеделската организация, която по него е излѣзла отъ пѣтъ си съ „прѣстѣпността на ония дѣла, които нашата организация извършала миналата година (!?), слѣдъ като явява, че датата на тѣзгодишния конгресъ била нарочно поставена, за да не могли да

дойдатъ учителитѣ и слѣдъ като хапи г. Забунова, който билъ за всичко виновенъ, който, разбира се, далеко не достига способноститѣ на бай Недѣлка, свършва съ слѣдующитѣ свѣти къмъ сѣюзитѣ учители:

- 1) Да разясни лошия пѣтъ, по който сегашния комитетъ направлява организацията;
- 2) Да внуши на селянитѣ, кждѣто има земеделски дружби, да не удобряватъ дѣйността на центр. упр. комитетъ, като осждятъ тоя послѣдния, за гдѣто се е отклонилъ отъ непосредното си назначение;
- 3) Да не удобрява избора на сегашнитѣ народни прѣставителитѣ отъ групата на земл. сѣюзъ, като дѣйствиe несъобразно съ цѣлѣта и срѣдствата на сѣюза;
- 4) Да посочи, че цѣлѣта и срѣдствата на организацията трѣбва да запазятъ своя професионаленъ характеръ;
- 5) Да иска измѣнение на сѣюзний уставъ въ смисълъ, щото за делегати на дружбитѣ да могатъ да бѣдатъ избирани и учителитѣ, като най близки до земеделскитѣ интереси;
- 6) Да внуши на избрания делегатъ отъ мѣстната земедел. дружба да не гласува за никого отъ членoветѣ на сегашния комитетъ при избирането на новия.

И така учителскиятъ сѣюзъ, чрѣвъ г. Недѣлкова се обявява срѣщу досегашния комитетъ на земеделскиятъ сѣюзъ и кани учителитѣ да агитиратъ да не се избере никой за членъ отъ него. Добръ. Ние вземаме актъ отъ това и бѣдѣщото ще покаже кой ще изгуби най много отъ тази намъ обявена борба. Колкото се носи частно до г. Забунова, явяваме за успокоение на г. Недѣлкова, че той самъ по своя воля надали ще остане за напѣдъ въ комитета, макаръ и да бѣде избранъ, така че и безъ да имаше авторитетнитѣ свѣти отъ г. Недѣлкова къмъ учителитѣ, той бѣше рѣшенъ на конгреса да излѣзе изъ управлението на земедел. сѣюзъ, за да даде жѣсто на всички ония кречатала, които мислятъ, че само тѣ отбиратъ отъ организациитѣ и отъ доброто имъ ръководение.

А пророч. Въ „Общо Дѣло“, брой 1 има сжца една статия подъ заглавие „работата на третия земеделски съборъ“ отъ нѣкой си Д. Димитровъ. Този братъ ни пѣе сжщата пѣсенъ на другъ гласъ. Забуновъ и тукъ лошъ, той трѣбва да се изсхвърли и да се замѣсти съ нѣкой Карлъ-Марсисъ, защото само тѣ сѣ доброжелателитѣ, а Забуновъ е невѣжа и злонамѣрикъ. И тукъ се оплакватъ учителитѣ, че били отдадени отъ сѣюза (това може да твърди само единъ набитъ дуракъ) и че тѣ именно ще ли да бѣдатъ хората, които ще спасятъ положението и пр. и пр. На г. Димитрова едно имаме да поменемъ на ухото: кой ще направлява Землед. Сѣюзъ за напѣдъ имамъ не е известно, но социалисти никога нѣма да намѣрятъ мѣсто между земеделската организация, на били тѣ и учителитѣ. Това добръ да го запомни, та подиръ пакъ ще си приказваме. За всеки случай ние може би, пакъ ще се повѣримъ върху мѣлливитѣ расждения, които прокарва г. Димитровъ по земеделската организация въ статията си. Пъкъ най на края, ако не намѣримъ хора въ конгреса, които да разбератъ опасителния пѣтъ, толкова много прѣпорѣчатъ отъ него, то нищо не прѣчи, да поискаме малко умъ и отъ г. Димитрова. Въ всеки случай нека той не забрави и онова което му поменнахме по горѣ.

ХРОНИКА

Тѣзи дни Прѣдседателя на Центр. Упр. Комитетъ е изпратилъ до околнискитѣ и селски дружби, слѣдующето окръжно:

Ако има едно свѣто дѣло въ послѣдното време, съ която България могла би да се похвали, то безспорно е това гдѣто се турѣ едно начало на едно земеделско сдружаване съ цѣль подобрене земеделството и клоноветѣ му, моралното повдигане и материалното подобрене на земеделца, както и защита на земеделскитѣ интереси всеждѣ и всекога. Българскитѣ земеделци притиснати отъ всеждѣ, гоненъ и прѣслѣдванъ отъ всекого, лѣганъ вѣчно отъ мнѣми доброжелатели, доенъ като крава и отъ държавата, и отъ лихварѣ, и отъ крѣчмарѣ и отъ селски изедникѣ, не можеше ни да помисли нѣкога, че спасението му зависи отъ самъ него—отъ неговото сдружаване, което да обочи неговитѣ болки и неговитѣ интереси, за да ги прояви тамъ, кждѣто трѣбва. Туренъ въ една тишина, той не можеше ни да помисли, че за да излѣзе отъ немъ нѣму трѣбваше ключъ, а той не се и досѣдѣше, че този ключъ е именно въ самия неговъ джебъ. Но ето, че днесъ ние сме вече крачка напѣдъ въ това направление; ние имаме вече днесъ силенъ или слабъ—това е другъ въпросъ, единъ земеделски сѣюзъ, който вече почна да носи като дежоклиовъ мечъ и образува страшилище за

всички ония, които сѣ стригали до сега това доходно стадо. И ето този сѣюзъ слѣдъ като прѣкара два бурни конгреса, скоро му прѣдстои да направи и III конгресъ. Въ това си дѣло земеделцитѣ въ България не ерѣвнаха голѣма симпатия, отъ ония, които стоятъ вънъ, ала това не трѣбва да ги отчайва. Увѣрени въ своето право дѣло, съз навайки добръ своитѣ нужди и вѣрвайки въ своитѣ мисци, тѣ не трѣбва да напустнатъ пѣтя когото сѣ си опрѣдѣлили. Но ние обаче, не трѣбва да се самооблѣжаваме. Намъ прѣдстои още много и трудна работа. Ние още далеко не сме направили много. Ние сме отъ вѣдъ заобиколени съ бухати, които искатъ да ни разнебитатъ, да ни умаловажатъ. Най много не ни гледатъ добръ политическитѣ гарги въ София на които ние мѣтимъ водата; тѣ именно гледатъ да сме слаби, да сме разнебитени, да сме разтѣпени, защото влѣцитѣ по лесно крадатъ отъ разпрѣснато стадо.

Счетохъ за нужно да кажа горнитѣ нѣколко думи на г. г. Прѣдседателитѣ за да имъ обясна на кратко, какво имаме ние сме повикани да слѣдимъ съ нашия сѣюзъ, каква хубава цѣль има той и колко необходимо е нашето съгласие, нашата съвокупна работа днесъ именно за общото благодѣйствиe на всички ни. Но казахъ и по горѣ, че намъ прѣдстои III земеделски конгресъ, който както е известно по рѣшението на комитета на сѣюза, ще стане въ ст. София на 12, 13 и 14 Октомврий т. г. По него имаме искаемъ да дамъ нѣкой пояснения на г. г. прѣдседателитѣ на дружбитѣ.

Како е известно, съгласно устава на сѣюза, делегати се приематъ само по единъ отъ всеки дружба, за какъвто може да бѣде всеки членъ на дружба, който се занимава съ земеделство или клоноветѣ му. Всички свършавши по земеделството или клоноветѣ му могатъ да бѣдатъ делегати. Околнискитѣ прѣдседатели сѣ по право делегати въ конгреса.

При това комитета е вземалъ рѣшение щото делегатъ ще се приема само отъ оная дружба, която е внесла или ще внесе най късно до 1 Октомврий членскитѣ си вноски въ сѣюзната каса или въ най краенъ случай такива се внесатъ въ София тѣмко прѣди отварянето на конгреса. О това рѣшение комитета строго ще се придържа, защото се убѣди вече, че никакви напомняния по това не помагатъ, а безъ срѣдства е вече невъзможно.

Програма на самия конгресъ ще бѣде слѣдующата:

I-ий денъ.

1. Водосвѣтъ и отваряние конгреса отъ Прѣдседателя на Сѣюза.
2. Избирание Прѣдседателъ, 2 Полпрѣдседатели, 2 Члена, 3 Секретари и 3 Квестори на конгреса.
3. Избирание равни комисии (бюджетарна и по измѣнение устава и исканията) и мѣрнитѣ за подписване на Сѣюза.
4. Четение отчета за дѣятелността на комитета прѣвъ годината отъ Прѣдседателя на Сѣюза.

II-ий денъ.

5. Излизане въ оставка по жребие на 8 члена отъ Центр. Управителенъ Комитетъ съгласно чл. 9, забѣл. I на устава.
6. Държане отчетъ за дѣятелността на Нар. Прѣдставителитѣ отъ Земеделскиятъ Сѣюзъ въ извънредната сесия на XI обикновено Народно Собрание отъ Търновскитѣ Нар. Прѣдставителъ г. Цанко Бакаловъ.
7. Измѣнение и допълнение на Сѣюзний уставъ и исканията. (Тукъ влиза и въпроса, какво ще бѣде отношението на Земеделскиятъ Сѣюзъ къмъ партийтѣ за въ бѣдѣше).

III-ий денъ.

8. Какви мѣрки да се взематъ за подписването на Сѣюза и отстранение на прѣчкитѣ.
9. Бюджетъ и сѣюзенъ органъ.
10. Избирание 8 члена за въ комитета, вмѣсто излѣзлитѣ въ оставка.
11. Закриване на конгреса.

За избѣгване на всекакви грѣшки, недоразумения и пр. съобщавамъ че всички писма, телеграми, запитвания и пр. ще се отправятъ до 8 Октомврий въ гр. Плевенъ, а отъ тази дата насетѣ въ София, хотелъ „Митрополъ“, гдѣто ще бѣде прѣдседателя и писара на Сѣюза заедно съ всички книжа по работитѣ на сѣщия, гдѣто ще се приематъ и членскитѣ вноски и издаване срѣщу тѣхъ кочани квитанции. Входнитѣ карти ще бѣдатъ раздавани сѣщо тамъ, или прѣдъ помѣщението, гдѣто ще засѣдава конгреса отъ единъ членъ на комитета и писара.

Конгреса ще засѣдава въ помѣщението на Славянската бѣседа.

Слушатели се приематъ само въ галерийтѣ, гдѣто ще трѣбва да пазятъ приличната тишина.

На конгреса ще бѣдатъ поканени и всички ония корпорации, които иматъ икономически характеръ. Всичкитѣ членове на комитета, ще трѣбва да се намѣрятъ въ Со-

фия най късно до 10 Октомврий сутрешта, за да могатъ да държатъ нѣколко събрания по развитѣ въпроси прѣди отварянето на конгреса.

Това като явявамъ на г. г. Прѣдседателитѣ, които и поканвамъ за конгреса, моля ги да направятъ нужнитѣ събрания, избиратъ делегати и се явятъ на конгреса. Сѣтъ та вѣрвамъ, че тѣзгодишния конгресъ ще бѣде сѣщо тъй посѣтенъ, както бѣше и миналата година. Нека дѣлото на българскитѣ сдружени земеделци крѣпне и живѣе, за да видимъ единъ денъ усъществуени всички ония искания, които имаме и които ще донесетъ благодатъ на ония, които боравятъ съ земята, а заедно съ това и цѣлото ни отечество, на което сме членове.

Прочее до виждане на конгреса въ София.

Слѣдъ като ни закачиха тукъ нѣкой дребни вѣстничета, за нѣкакви приставски обявления, не забравиха и хората около „Свободна Дума“, които искрадахъ цѣли вагони и хамбари, да пуснатъ и тѣ по редѣтъ си нѣщо по това. Работата се състои въ слѣдующето: нашиятъ вѣстникъ излиза въ Плевенъ вече цѣли двѣ години, а сега въ третата и за чудо, ние никога не сме зачетени съ нѣкое приставско обявление. Тѣзи обявления бѣха патентъ само на тукашния два вѣстника. По повотъ на това нашата организация отправи една молба до прѣдседателя на мѣстния окр. сѣдъ, въ който слѣдъ като му съобщавахме че приставскитѣ обявления за чудо се пращатъ само на единъ или два вѣстника, а никога не сѣ събрали да пратятъ и намъ, защото и ние имаме сжщитѣ права, както другитѣ, че нашиятъ вѣстникъ нарочно се заобикаля отъ г. г. Приставитѣ и слѣдъ като му обяви, че вѣстника ни ще печата такива обявления отъ 1½ стот. на дума или въ краенъ случай отъ 1 ст., молише го въ интереса на длѣжнитѣ е, върху гърбѣтъ на които се трупатъ по 2—3 па даже и 4 ст. на дума публикувани въ другитѣ вѣстници, молихме го въ името на правдата да направи распорѣждане въ смисълъ, че и намъ да се пращатъ обявления, кждѣто ще се помѣстѣватъ и много по евтино. Прѣдседателя на сѣда сторилъ своята длѣжностъ и писалъ на приставитѣ по поводъ нашата молба, че приставитѣ сѣ длѣжни да подбиратъ ония вѣстници, за пращане обявленията си, които сѣ най ефтини съ публикацията си и че ако другитѣ вѣстници не намалатъ, както прави „Земл. Защита“ то въ интереса на длѣжнитѣ е да се пращатъ на поолѣдната. Сега единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници взима това писмо на г. Прѣдседателя на сѣда и като изоставя първата и послѣдната му частъ, помѣства срѣдната и правятъ всичко, което имъ понася, за да калятъ единъ въ нищо невиновенъ човѣкъ, който е изпълнилъ само длѣжността си въ случая.

На в. „Свободна дума“ ще кажемъ, че всичкитѣ хора могатъ да бѣдатъ другитѣ въ кражби, нечестни дѣла и пр., само тѣ нѣматъ това право, защото цѣлий свѣтъ знае колко милиона струватъ кражбитѣ на тия, които инсериратъ днесъ в. „Св. Дума“.

Съобщаваме, че Земеделскиятъ конгресъ въ София ще заседава въ помѣщението на славянска бѣседа, което е вече и наето.

Како се вижда г. Ив. Порязовъ нѣматъ прѣдседателъ на околийската дружба въ Пловдивско со чувствена напълно за такъвъ, затова виждаме, че е издалъ особено възвание къмъ земеделцитѣ въ Пловдивско, съ което ги кани на работа. По всичко личи че г. Ив. Порязовъ е порядоченъ партизанинъ и иска какъ и какъ да примаме земеделцитѣ къмъ известна партия въ прѣдстоящитѣ избори.

Съобщаваме на всички за знание, че г. Ив. Порязовъ не е признатъ за такъвъ отъ Центр. Упр. Комитетъ на Бълг. Земедел. Сѣюзъ и неговото възвание не е издадено съ знането на комитета. Земеделцитѣ отъ Пловдивско трѣбва да дадатъ на развитѣ партизани да разбератъ, че не е тѣхна работа да се бжратъ въ земеделската организация, защото известни ни сѣ добринитѣ имъ.

Отъ 5 Септемврий е почналъ да излиза въ столицата прѣдустановенитъ прѣвъ 1896 година в. „Право“.

Вѣстника е напълно независимъ и поддържа старата си програма: ратува за придобиване политическа свобода на Македония и Одринско. Излиза въ срѣда и недѣла, за България струва за една година 10 л., ½ г.—5 л., за въ странство за година—14 л., за ½ г. 7 л. и то въ прѣдплата. Всичко що се отнася до вѣстника се испраща до редактора му Н. Наумовъ — София.

По случай III земеделски конгресъ, който ще се състои на 12, 13 и 14 т. м. въ София, прѣдседателя на Българския Земеделски Сѣюзъ е застъ съ пригответение на отчета си, и за това идущий 6 брой ще излезе слѣдъ конгреса, за което прѣдвари-

телно просимъ извинение отъ г. г. абонати-
ти ни.

Засмаме отъ в. „Република“, брой 28, слѣдното:

Ямболъ: Работното население въ гра-
да — земледѣлци и занаятчий, — за което
ловарството съставляваше единъ важенъ по-
минъченъ клонъ, е страшно слисано. Както
миналите нѣколко години, така и прѣзъ на-
стоящата, реколтата отъ лозята е съвършен-
но съсипана отъ пероноспората (балсарата).
Въ непрѣсканитѣ лозя болестта се е раз-
вила толкова силно, щото много отъ тѣхъ
идущата година нѣма да покарать. Само
добрихъ напрѣсканитѣ лозя съ растворъ отъ
сини камакъ и керечъ сж добри запазени и
общаватъ една хубава реколта, но такива
сж едва ли 5%. Голѣма частъ отъ лозята
щѣха да бъдатъ прѣдпазени отъ болестта,
ващото между населението бѣ доста попу-
ляризирана необходимостта да се прѣска;
повечето отъ лозаритѣ, като имаха за поука
резултата отъ прѣсканитѣ и непрѣскани
лозя прѣзъ миналата година, се готвѣха чрѣзъ
тази прѣзъ да прѣска лозята си. Тѣжко
въ това врѣме, обаче, религиозния фанатизъмъ
на единъ попъ и неговитѣ проповѣди,
че прѣскането на лозята било борба
съ непобѣдимия инъгъ Божий, разколеба
проститѣ хора и стана причина на една
такава голѣма загуба! Лозарското население,
което освѣтъ че изгуби трудитѣ си, лиши
се отъ реколтата прѣзъ тая година, но и
ва винаги загуба поминѣка си, не говори
твърди хубаво за дѣда попа, който станалъ
причина да оставятъ лозята си неизпрѣснени.
Забѣлжително е, че дѣдо попъ П. Д. е
проповѣдвалъ въ църква противъ рѣше-
нието на лозята и то при единъ случай, когато
му било дадена една покана отъ страна на
кметството, съ която се канили лозаритѣ на
курсъ по прѣдпазването на лозята отъ бил-
сарата, за да я прочете прѣдъ църковопо-
сѣтителитѣ.

Това не показва ли, че или духовни-
тѣ пастири сж невѣжи, или че нарочно под-
държатъ невѣжеството? Било така или инакъ,
но добри е да имъ се припомни, че сжко
ще отплатятъ, за гдѣто залгватъ наивното
население съ цѣлъ да повърне „бережета“
и че не трѣбвало да се слуша какво казва
наукага, а само да работишъ тѣй както зна-
ешъ отъ бацитѣ си. Интереситѣ на държа-
вата и на народа малагатъ да се распрѣс-
не този религиозенъ фанатизъмъ, който под-
държа, че всичкитѣ злини — влошеното еко-
номическо положение, причинявано отъ бо-
лести, инсекти, истощение на земята и про-
чие — сж Божие наказание, съ което не
трѣбва да се води борба съ помощта на
откритията на науката, а съ молба и покло-
нение да се чака прѣизваването му. „Ло-
зето не ще молитва, а мотика“ казва една
пословица.

Безъ коментарий!

ДОПИСКА

17 Септемврий 1901 година
с. Чанлий, Чирпанска околия.

Съобщаватъ ни отъ с. Чанлий, слѣ-
дующето:

1) По Чирпанския панаиръ голѣма ек-
сплоатация имаше. Отъ итизациитѣ, които
бѣха закупили хора отъ властующитѣ и смѣ-
сиахъ нѣкой и Старо-Загорчени ама Божи па-
ви нѣмалъ срама нито бога 1 за 2 лева да
се продаде добитѣкъ взематъ му 1 левъ ин-
тивашъ, а който по сжко на стотяхъ 5—10
интевалъ, оплакватъ се на полицията но тя
се струва на глуха, като че хичъ не чува
съ ошитѣ си окол. началникъ Г. Фитфовъ
чува плачъ и ридания отъ обранитѣ селяни
но хичъ не иска да знае само се разохожда
на конъ изъ панаира.

2) Става вече 18 дена отъ този мѣсець, а
училищата трѣбваше да се отворятъ на 1
Септемврий и до сега не сж отворени, дѣца-
та се скитатъ по улицитѣ, а пѣкъ на учи-
телитѣ заплатитѣ си върватъ, като че държа-
вата ни располага съ милиони готови въ ка-
сата левове, даже че като и заемъ дава на
други държави, че разбира се, какъ не ще
заборчѣ държавата, когато даватъ пари
и на хора, които не работятъ. Въ нашето
село има учителъ Кото П. Петковъ, не ис-
ка да знае, че ще отваря училището и ку-
пилъ си една грошачка машина и ходи отъ
село на село да троши царевича да търгу-
ва и заплатата учителска пакъ получава 1320
лева годишно.

3) Тази година станаха избори за цър-
ковни настоятели. Избраха се редовно безъ
да има развѣсени кандидати, пакъ старитѣ
настоятели се избраха въ състава влиза и
Минко Шиваровъ, споредъ него избора се
не утвърди и нѣма да има дадено заявле-
ние отъ страна на селянитѣ за насирание, по-
втори се избора пакъ се избраха сжщитѣ са-
мо че освѣтъ избранитѣ Димо Ивановъ, Ат.

Пеневъ и Минко Шиваровъ, получила са
47 гласа имаше съ единъ гласъ Димитър
Ивановъ, че той се утвърдява, а Минко Ши-
варовъ 47 гласа не се утвърдява; причина-
та незнаемъ, смияваме се, щото Минко Ши-
варовъ до сега като касиеръ на настоятел-
ството не позволява на свещеника въ село-
то си да взема повече такса за обрядитѣ
и волна помощъ не дава отъ църковната
каса на манастирчето „Охмакъ Баиръ“ и то
защото църковния приходъ на селската ни
църква едвамъ посрѣща разходитѣ.

4) По панаира нѣкой си Илия Деневъ
отъ с. Али Паша продаде едно конче на
турчинъ изъ Турция, че иска свидетелство
отъ Ветеринарния лѣкаръ да ли е здраво,
че тогава ще може да прокаръ въ Турция.
Ветеринарния лѣкаръ не далъ свидетелство,
като казалъ, че такива хубави добитѣци
(коне) не пушаме вътъ отъ България и то-
гава турчина не взе кончето, а пакъ другъ
нѣма въ България да купи, а к да има не
даватъ такава цѣна. Ето, че на този човѣкъ
страпа интереса, ката има да дължи, то кре-
диторитѣ ще секвестриратъ кончето съ най
долната цѣна ще отиде на ли е не справед-
ливо тази постѣпка на лѣкаря, че ако има
запретено да не се пропускатъ такива кон-
чета вътъ, то трѣбва да има комисион да ги
купуватъ за държавата, че интереса да не
страда на земледѣлцитѣ селяни, утрѣ да
нѣкъ ще искатъ, но като отъ храна не може да
отдѣли, то отъ кончето щѣше да си плати,
а сега за данѣка може да го секвестриратъ.
Моля Ви, Г-нъ Редакторе, помѣстете тѣзи
изложени въ вѣстника си.

Съ подравъ Вашъ: М. Т. Шиваровъ

(п. п.) Таматъ свършихъ пишението си
то ми се извѣсти, че днесъ имаше комисиия
за оцѣнене загубата отъ градъ на нашен-
скитѣ лозя, които ги опустоши прѣзъ мѣсець
Юлий т. г. тогава констатира каква загуба
има и остави комисията само да процѣнява
въ гроздоберъ съседнитѣ лозя колко ще да-
датъ грозде на декарь, които ни са убити
та и нашитѣ убититѣ отъ градъ. толкова да
опрѣдѣлятъ. Въ тази комисиия бѣше окол. на-
чальникъ прѣдсѣдателъ и нѣкой си Манолъ
Маневъ отъ Чирпанъ писаръ при землед.
каса, той отъ страна на държавната хазна.
Този г-нъ дожда въ с. Чанлий на яди са,
че се отива въ лозята да прѣгледа Кургъ
бунарскитѣ, които сж съседни на нашитѣ и
гроздобера днесъ правятъ, гдѣто окол. на-
чальникъ отъ Чирпанъ направи тамъ утишалъ
и чака членоветѣ на комисията да утишатъ
и тѣй като бѣха събрали въ село Чанлий
дойде особенъ отъ начальника стражаръ ис-
пратенъ, съобщи да утишатъ на лозята, че
окол. началникъ чака. Станаха да отиватъ
другитѣ отидоха, а особено Манолъ Маневъ
отива въ с. Куртбунаръ, направо, безъ да
мине прѣзъ лозята да прѣгледа колко иматъ
грозде, че да си дава мѣтинето, ами като
отиде въ селото, испратилъ селския Курт-
бунарския киха да каже на комисията да
не го чакатъ на лозята ами въ селото да
отидатъ тамъ е Манолъ Маневъ, окол. на-
чальникъ послушалъ заедно съ другитѣ ути-
шелъ въ селото при този голѣмецъ, ама
знайте ли кой е, единъ отъ виднатѣ цанко-
висти въ Чирпанъ. та за туй види се да са
горди, а началника му се покорява че ко-
гато ввели да опрѣдѣлятъ произведението
отъ единъ декарь колко щѣло да е този
господинъ Манолъ Маневъ, гдѣто хичъ не
видѣлъ биле лозята най много се държалъ,
че хичъ нѣмалъ грозде басарата ги била
изгорила, като му казали, че ни си ходилъ
въ лозята отъ гдѣ лиеашъ, че нѣматъ гроз-
де, казалъ, питахъ хора, сетне този Манолъ
Маневъ безъ да е гледалъ съ очитѣ си на
мѣстото за което трѣбва да рѣшава и под-
писалъ, както и другия. Г-нъ Редакторе,
вжѣтъ съ какви хора си служи правителство-
то, че не е нѣкой младъ, да не знае този
господинъ, ами е 65 год. и финансистъ все
е билъ на служба толкова години въ фи-
нансово учреждение.

С ж щ и й.

ПОЩА

Г-нъ Хр. Цаневъ, с. Ново Малко, По-
повска околия. Вашето любезно писмо полу-
чихме и го испратихме въ прокурорскитѣ па-
кетъ тукъ за да ни дадеши всичката въз-
можность да докажете нашиятъ „пладнѣшки
грабежъ“, както се изразяватъ въ писмото
си. Вѣрваме, че и Вие сте съгласни съ то-
ва! Прочее до виждане.

Г-нъ Н. Барабалева, с. Баян, Пана-
гюрско. Молимъ испратете абонамента, за-
щото иначе ще бъдемъ принудени да Ви
спремѣ вѣстника.

Г-нъ Ив. С. Чаракчиевъ — Н. Загора.
Лицата, които можахъ да Ви дадатъ наста-
вления и упътвания по кошкарството от-
сжествуватъ отъ града, слѣдователно не мо-
гутъ да Ви се дадатъ наставления, за кое-
то и ний крайно съжеляваме.

Прѣписъ.

Плѣвненскитѣ Окржжѣтъ Садъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 755

Плѣвненскитѣ Окржжѣтъ Садъ въ рас-
поред. си заседание на 23 Юлий хилядо и
деветстотитѣ и първа година въ съставъ:

Прѣдсѣдателств. чл. Рашо П. Георгиевъ
Членове: Д-ръ Никола Караюрдановъ и
Петко Георгиевъ.

При Подсекретаря Мар. Марковски и при
участие на Прокурора Пеню Матевъ, слуша
доложениетъ, отъ члена Д-ръ Н. Караюрда-
новъ, въпросъ, относително допускание ус-
иновяването на Иванчо Кирицовъ, отъ гр.
Плѣвненъ отъ Пенка Хр. Друмева, отъ сжщия
градъ.

Садътъ, слѣдъ изслушване заключе
нието на Прокурора, на основание чл. чл.
36 и 37 отъ закона за припознаването на
незаконороденитѣ дѣца, узаконението имъ и
уиновяването,

ОПРѢДѢЛИ:

Допуща осиновяването на Иванчо Ки-
рицовъ, отъ гр. Плѣвненъ, отъ Пенка Хр.
Друмева отъ сжщия градъ.

На първообразното подписаха: Прѣд-
сѣдателств. чл. Р. П. Георгиевъ, членове:
Д-ръ Н. Караюрдановъ, П. Георгиевъ и
приподписалъ подсекретаръ: М. Марковски.

В ъ р н о:

Прѣдсѣдателъ: В. Аврамовъ.
Секретаръ: Т. Бояджиевъ

РАЗСАДНИКЪ

ЗА

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

на Я. СТ. ЗАБУНОВЪ — Плѣвненъ

Извѣстиямъ на всички лоза-
ри, че имамъ за проданъ за прѣзъ
есенъта облагородени (ашладисани)
вкоренени и некоренени лози въ-
рху слѣдующитѣ подложки:

1. Riparia gloir de Montpellier (Rip. Portalis)
2. Rupestris Monticola (Rupes-
tris du Lot)
3. Riparia × Rupestris № 101
и № 101¹⁴
4. Rupestris Martin
5. Solonis

Освѣтъ ашладисани имамъ за
проданъ и рѣзници отъ горнитѣ Аме-
рикански лози (неашладисани) и вко-
ренени всичко по цѣни УМѢРЕНИ
и ДОБРѢ СОРТИРАНИ

Ашламитѣ сж отъ прочутото
Плѣвненско грозде ЧЕРНА ГЪМЗА.

На купувачитѣ давамъ настав-
ления и упътване по засаждане-
то и отгледването на лозитѣ, ако
такива се поискатъ.

Цѣнорасписъ при поискване пра-
щамъ безплатно.

Желающитѣ да се снабдятъ съ
такива лози да се обърнатъ до менъ
въ гр. Плѣвненъ за споразумение.

Плѣвненъ, 5 Юлий 1901 г.

Съ почитание:

Я. Ст. Забуновъ.

ОЦЕТЪ

Най здравия и най хигиеничния
оцетъ, добитъ чрѣзъ култивирани оцет-
ли бактерии. Колкото е по старъ, тол-
кова по добъръ става. Който си нап-
рави съ него ТУРШИЯ ще се убѣди, как-
во значи здравъ оцетъ. За здравината и
чистотата на оцета давамъ гаранция.

На дребно се продава 20 ст. кило-
та. На по голѣмо количество прави се от-
стъпка.

Съ почитание:

Д-ръ Червенъ-Ивановъ

Булевардъ „Мария Луиза“ № 80 до Шарения
мостъ. 7—10

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 11525

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денѣтъ
на послѣдното двукратно публикуване на-
стоящегоъ въ в. „Землед. Защита“ ще се про-
дава на публиченъ търгъ въ канцеларията
ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующий недвиже-
имотъ, а именно:

1) Една къща едноетажна отъ двѣ стай
отъ долу мава до нея догетъ съ двѣ отдѣ-

ления съградено отъ простъ дървенъ мате-
риалъ измазани съ калъ и варъ и покрити
съ керемиди и съ дворно мѣсто отъ 200
квадратни метра при съседъ: Никола Ива-
новъ, Тачо Тамовъ и пакъ за 700 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния
Цвѣтко Костовъ отъ гр. Плѣвненъ не е за-
ложенъ продава се по висканието на Ив.
Хр. Бурмовъ повѣр. на Пеко Мичовъ отъ
с. гр. за 33 л. и др., лихвитѣ и разноски
китѣ по изпълнителния листъ № 3208 на
Плѣвненскитѣ Миротъ Садия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първо-
началната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаване-
то може да става всѣки присѣственъ денъ
въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ 22/IX 1901 г.

Дѣло № 1098/1901 г.

Сждеб. приставъ: Ив. Бутиловъ.

№ 10320

Извѣстиямъ отъ 22 Октомври до 22 Ноем-
ври 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се
продава на публиченъ търгъ въ канцелари-
ята ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующия недви-
жимитѣ имотъ находящъ се въ Пординското
землище, а именно: 1) Къща въ с. пординъ
съ дворъ отъ 2 дек., при съседъ: Върбанъ
Илиевъ Стояновъ, Моисо Синековъ, рѣка
и пакъ, оцѣнка за 50 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кольо Ко-
тевъ и Котю Асвовъ отъ с. Пординъ не е
заложена продава се по висканието на Мо-
нчо Ивановъ отъ с. пординъ за 32 лева, лих-
ви и разноски по изпълнителния листъ №
1909 на Плѣвнен. Мир. Садия. Наддава-
то ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането на книжата и наддаванетоъ
може да става всѣки присѣственъ денъ въ
канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ, 2 Октомври 1901 година.

Дѣло № 244/1900 година.

Сждебенъ Приставъ: Т. Георгиевъ

№ 10359

Въ допълнение на обявлението ми отъ 29
Юли 1900 година подъ № 8067, публикува-
но въ мѣстни вѣстникъ „Самосъзнание“ брой
6 отъ 1900 год., извѣстиямъ на интересу-
ющитѣ се, че отъ 1 Ноември до 1 Декем-
ври 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще
продавамъ на втора публиченъ търгъ, съ-
гласно чл. 1029 и 1034 отъ граждан. сж-
допрѣизводство, сжщитѣ недвижими имоти оз-
начени въ горното обявление принадлежащи
на Петко Ивановъ отъ с. Бохотъ, лѣжащи
въ землището на сжщото село.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната
цѣна оказана въ сжщото обявление.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се
явяватъ прѣзъ означения по горѣ срокъ въ
всякитѣ присѣствени дни и часове въ кан-
целарията ми въ гр. Плѣвненъ, като се съ-
образятъ съгласно чл. 1017 отъ гражд. сж-
допрѣизводство.

гр. Плѣвненъ 3 Октомври 1901 г.

Сждебенъ Приставъ: Т. Георгиевъ

№ 10360

Извѣстиямъ, че отъ 1 Ноември до
3 Декември 1901 год. до 5 часа послѣ
обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ
въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣ-
дующитѣ имоти находящи се въ Бохотското
землище, а именно:

1). Къща въ с. Бохотъ долна махла съ
дворъ 3 дек. въ двора сая сламена и до
нея ханбаръ оцѣн. 500 л.

2). 1/2 отъ нива, мѣсти. подъ градинитѣ
отъ 8 дек. цѣлата оцѣн. за 32 л. половината.

3). 1/2 Нива, мѣсти. подъ лозята цѣлата
8 дек. 1/2 оцѣн. за 32 л.

4). 1/2 Нива мѣсти. Първовица цѣлата
15 дек. 5 ара 1/2 оцѣн. 60 л.

5). 1/2 Нива мѣсти. Печеняка цѣлата 5
дек. 1/2 оцѣн. 20 л.

6). 1/2 Нива мѣсти. задъ трастара цѣла-
та 6 дек. 5 ара 1/2 оцѣн. 30 л.

7). 1/2 Нива мѣсти. Хаджиевацъ цѣлата
5 дек. 1/2 оцѣн. 22 л.

8). 1/2 Лозе. Игено бранище цѣлото 2
дек. 1/2 оцѣн. 10 л.

9). Нива мѣсти. Игено бранище 4 дек.,
1/2 оцѣн. 16 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Мо-
нчо Петковъ отъ с. Бохотъ не сж заложени
продаватъ се по висканието на Илия Ге-
оргиевъ отъ гр. Плѣвненъ за 500 л. лихви-
тѣ и разноситѣ по изпълнителния, листъ
№ 436 на П. Мир. Садия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първо-
началната цѣна.

Разглеждането книжата и наддава-
нието може да става всѣки присѣственъ
денъ въ канцеларията ми,

гр. Плѣвненъ, 21 X 1901 год.

Дѣло № 44 1901 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

Отговоренъ редакторъ: А. Поповъ